

[Indenrigsministeren]

reglerne og den verden, der stadig udvikler sig.

Jeg føler, at der er vist gensidig imødekommenhed imellem Socialdemokratiet, som selv fremsatte sit eget forslag, og regeringen i disse spørgsmål. Jeg har i hvert fald bestræbt mig for, at vi kunne nå sammen så langt som muligt for ikke at få opstillet en modsætning, som ikke var reel. Det at bygge bro imellem et stort antal partier er noget meget arbejdskrævende, men det er også nødvendigt, og jeg tror, at hele den verden, som har brug for disse regler, også har brug for, at der er en sådan politisk bredde bag vedtagelsen, at man kan føle sig sikker på, at der ikke er enkeltheder, som vil blive søgt ændret i løbet af det næste halve eller hele år. Der har denne lovgivning lidt den samme karakter som enkelte andre betydelige love, der bør hvile på stor politisk bredde. Vi skylder dem, der skal bruge loven, at de har en sådan sikkerhed.

Man vil også se, at i forhold til mit eget lovforslag er der i ændringsforslagsform sket en række ændringer og omskrivninger. Det er ikke nødvendigvis udtryk for, at jeg synes, den nye tekst er bedre end den, jeg selv har foreslået. Det er et forsøg på med de nye formuleringer at dække mere end regeringen og et flertal, altså også dække et langt stykke de intentioner, som Socialdemokratiet har haft med det forslag, de har fremsat.

Betænkningen indeholder imidlertid 3 ændringsforslag, som jeg må advare imod vedtagelse af. Det drejer sig for det første om ændringsforslag nr. 10, det, der gennemfører et totalt forbud mod forsøg med befrugtede menneskelige æg. Jeg mener, at det ændringsforslag er vidtrækkende, og at det også vil kunne hindre, at det etiske råd hurtigt kan nå frem til en vurdering af det spørgsmål, som her rejses. Jeg er klar over, at der er et flertal i Folketinget for det, men jeg føler nok, at man her er på et område, hvor det vil være vanskeligt helt at bedømme, hvad rækkevidden vil være af en del af de ting, som vi i dag alle med en god vilje iagtager som livets gang.

Med hensyn til spørgsmålet om ændringsforslag nr. 6 og 8 gælder, at jeg heller ikke kan anbefale dem. Tendensen er, at man forrykker balancen mellem Folketinget, det etiske råd og indenrigsministeren.

Man foreslår, at rådets formand skal udpeges, af det særlige af Folketinget nedsatte udvalg, og at formanden skal have væsentlig indflydelse på sekretariatets størrelse og sammensætning. Jeg synes ikke, det er begrundet i sagens natur, at det er folketingsudvalget, der udpeger formanden. Jeg synes, man skulle lade rådet vælge sin egen formand og dermed styrke dets autonomi, også for derigennem at styrke formandens position i arbejdet. Også her er jeg klar over, at et flertal har en anden opfattelse, men jeg mener, det er rigtigt, at jeg giver udtryk for, hvordan jeg ser på dette princip.

Hvad angår formandens indflydelse på sekretariatet, så går jeg ud fra, at meningen med ændringsforslaget er, at rådets udgifter skal bevilges på sædvanlig måde under ministerens ansvar, og at rådet disponerer inden for den ramme, der således bliver til rådighed.

Det etiske råd er ikke kun et udredende og informerende organ. Rådet har tillige rådgivende funktioner over for sundhedsvæsenets myndigheder samt lovforberedende kompetence. Begge kompetencer berører og skulle gerne samordnes med det ansvar over for Folketinget, som den til enhver tid siddende indenrigsminister har.

Hvad specielt angår den lovforberedende kompetence i rådet, er det min opfattelse, at en kompetence til rådets formand som foreslået på uheldig måde kan gribe ind i ministerens tilsvarende kompetence. Derfor får indenrigsministeren et behov for at have sin egen ekspertise ved siden af rådssekretariatet, og derfor bliver der med andre ord tale om en vis ressourcekrævende dobbeltadministration.

Jeg har hele tiden haft den indstilling, at formanden ikke, til forskel fra de øvrige medlemmer, rent juridisk skulle være tillagt særlige kompetencer, men først og fremmest virke ved en vis saglig autoritet og integritet, og derfor tror jeg, at man gør rådet en bjørnetjeneste ved at tilføre en sådan kompetence.

Jeg skal som nævnt derfor anbefale, at man stemmer imod ændringsforslag nr. 6, 8 og 10.

Jeg ser så frem til, at dette lovforslag kan vedtages ved tredje behandling. Det er ikke sådan, at alle vil kunne være helt 100 pct. tilfredse med hver eneste formulering, men